

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru z
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Štev. 4.

V Mariboru, dne 25. januarja 1900.

Tečaj XXXIV.

Gospodarski boj.

Jasno je, da pri sedanjih družabnih raz-
merah kmeti stan mora propasti. O svojem
gmotnega stanu ne odločuje on, ampak drugi.
Vsemu, kar kmet prodaja, in vsemu, kar
kmet kupuje, določujejo drugi cene, nikdar
on. Če nastavijo drugi kmetiskim pridelkom
še tako nizke cene, kmet jih mora prodati,
kajti posameznik se brezvspešno upira, celi
stan pa še ni tako organiziran, da bi mogel
pokazati kupovalcu svojo moč. Isto se godi
pri vsem, kar kmet kupuje. Naj so cene vi-
soke ali majhne, kmet si stvar mora kupiti,
ako jo potrebuje, na določevanje cene pa
nima nobenega upliva. Kmeti stan torej ni
samo odvisen od drugih stanov, ampak izdan
jim je na milost in nemilost.

Kako se naj pomaga ubogemu kmetškemu
stanu? Kratkovidni ljudje pravijo, poučiti je
kmeta treba, da bo boljše obdelaval svoja
polja, vinograde, travnike, da bo več pro-
izvajal. Tudi mi smo zato, da se kmeti stan
v svoji stroki visoko izobrazijo. Toda to
še je vse premalo. Če kmeta samo poučujete
v umnem gospodarstvu, potem bo pač s
svojim umnim gospodarstvom služil drugim,
kajti cene bodo njegovim potrebščinam in
pridelkom še vedno drugi določevali. Zato je
naše prepričanje, da je treba kmetu dati
poleg pouka tudi organizacije, da ne bo kot
posameznik stal drugim stanovom nasproti,
ampak skupno kot celota. In kot tak bo
lahko določeval o svojih potrebščinah in
pridelkih, odnosno tudi sam stopil na sve-
tovni trg. Mi vemo, da so s tako organiza-
cijo zadeti vsi oni trgovci, ki so dosedaj ba-

rantali s tem, kar je kmet kupoval in pro-
dajal. Toda naj nam povejo, kako bi se na
drug način mogel rešiti kmeti stan svojega
propada, in mi bomo pustili naše mnenje o
organizaciji.

Pravimo, da so zadeti vsi trgovci z za-
družno organizacijo kmetškega stanu. Ali so
tudi uničeni? Ne! Svoje znanje in svoje
delo naj posvetijo celokupni človeški družbi
in rešeni so. Naj postanejo zadružni trgovci,
samostalni sicer, a pod nadzorstvom zadruž-
ništva. Kajti zadružna organizacija ni boj
proti trgovcem, ampak je boj proti stekanju
kapitala pri posamezni osebi, naš gospodarski
boj je boj proti kapitalizmu, ali drugače iz-
razeno, je boj proti individualiziranju kapi-
tala in za socializiranje kapitala. Mi hočemo,
da se kapital zopet enakomerno pretaka po
žilah človeške družbe. Trгоvec ne sme torej
po naših nazorih delati samo za sé, ampak
se mora ozirati tudi na družbo. Neomejene
(gospodarske prostosti) ne bo imel več, ampak
bo omejena po zahtevi občne družabne ko-
risti. — Kdor torej opazuje celo gospodarsko
gibanje z višjega stališča, kdor je presoja po
temeljnih družabnoslovnih nazorih, temu se
zdi nizkotno psovanje in napadanje, ki so
se ga posluževali spodnještajarski trgovci dne
15. jan. na zborovanju v Mariboru. Naš boj
ni naroden boj, ni klerikalen boj, v tem boju
se ne gre za konzume in za nemčurske
trгоvce, ampak to je načelen gospodarski
boj proti individualiziranju gospodarskega
liberalizma.

In vendar ravno nemški in nemčurski
trгоvci najbolj javkajo! Kako to, če pa boj

ni naroden? To povzročajo iskre, ki padajo
v gospodarskem boju na narodno polje.
Na Spodnjem Štajarskem so si nemški in
nemčurski trgovci dobili s svojim kapitalom
že tudi v političnem oziru veliko moč. In te
moči so se tudi posluževali in še se poslu-
žijo, za to pa je pri nas tudi neprestan na-
rodnostni boj. In čuden je ta boj, nekako
nenaraven. Ogromna slovenska večina se
bori proti nemški manjšini ter je ne more
zmagati. Bodočnost pa se nam kaže v drugi
luči. Nova gospodarska organizacija bo imela
tudi to spremljevalno prikazen, da bo dala
družbi nekako moč čez trgovce. Tudi nemški
in nemčurski trгоvec se bo moral ukloniti
slovenskemu spodnještajarskemu zadružništvu,
sicer bo izkrmel v konkurenčnem boju. Z
izpeljano gospodarsko organizacijo bo torej
tudi minol narodni boj, kajti nemška manj-
šina bo vedno le manjšina, ki pa bo med
pravičnimi Slovenci uživala seveda vse ji
pristojne pravice. Gospodarski boj je torej le
slučajno pri nas res tudi spremljan od na-
rodnega boja, a ta boj za Nemce ni uniče-
valen, ampak jim odkazuje samo zaslužno
mesto med Spodnještajarskimi Slovenci.

Prijatelji kmetškega stanu se torej ne
smejo dati preplašiti po hudem nasproto-
vanju, ki se je uprizorilo v zadnjem času.
Nas ne vodi v našem delovanju sovraštvo
do drugih stanov in do drugih narodov,
ampak mi imamo svoj gospodarski program
in po njem se ravnamo. Torej le naprej, a
vedno premišljeno in previdno!

Listek.

Na jug!

Črtica s pota. — Avguštin Stegenšek.

1.

Bilo je sredi novembra, ko sem se odpeljal
proti jugu. Moje misli so bile malo otožne;
zakaj predno sem odšel, sem videl še dva
lavantinska duhovnika na mrtvaškem odru:
enega v Celju, enega v Ljubljani. Ti spomini
mi niso hoteli iz glave. Ko je vlak dirjal čez
kamenito kraško planoto, sem jaz slonel v
kotu svojega voza in skušal risati, seveda,
v par potezah, kakor delajo moderni! Po-
tegnil sem najprvo vodoravno črto, kar bi
naj pomenilo zemeljsko površje. Na tej črti
sem zarisal presek dveh grobov: krsto vstric
krste v zemlji in nad tema gomilo poleg go-
mile s križema; in nad prvi križ sem za-
pisal: Celje, nad drugi pa: Ljubljana. Vstric
gomil pa sem postavil še postelj in v postelji
spečega, in ta sem bil jaz sam, in čez sem
napisal: Tržič. Kaj pomenijo vse te čire-čare?
Med tem ko onadva spita nocoj prvič sama
pod zemljo, bom tudi jaz prvič spal sam, kot
tujec neznan — a hvala Bogu — nad zemljo,
če prav med Lahi! Cel teden naj bom med

Lahi? Sam. Kako bo šlo? In še nisem nikdar
govoril laški! Res, kar sem videl tiskanega,
sem že razumel, a tega nisem mogel upati,
da bom ujel iz brzega potoka laške zgovor-
nosti kako kapljo v raztrgano rešeto svoje
laščine, kateri je bila slovnica mati in oče
slovar! Pa prilika za poskus je že tu! V
Rakeku se vsuje cela kópica Lahov v naš
voz. O, koliko so imeli prtljage! S te strani
sem Lahe najprej spoznal. Lah vleče vse v
voz, kar more. Eden ima po tri, štiri komade.
S prtljago zadelajo police in klopi in kote
pri oknu, sami pa stojijo v sredi in kričé
mahajo z rokami. Tako je bilo v tretjem
razredu. A nič drugače premožni. Še se spom-
njam, kako smo se vozili skoz 46 pre-
dvorov skoz apeninsko gorovje v Florenco in
smo sedeli natlačeno drug poleg drugega in
vsak je še pestoval na kolenih — kos svoje
prtljage, in to je bil — drugi razred brzovlaka.
Drugo, na kar sem pri prišlecih pazil, je bil
njih jezik. Pa navzlic vsi pozornosti, s ka-
tero sem vlekel na uho blaglasne zvoke
Dantejevega in Petrarkovega jezika, nisem
mogel spoznati ali govorijo v tržaškem na-
rečju ali v furlanščini. Nič bolje se mi ni
godilo drugi dan na potu proti avstrijski
meji, ko sta sedela dva Tržičana v vozu.
Šepetala sta in se pri tem nekako tajno po
sopotnikih ogledovala, da sem začel pre-

vdarjati, je-li se plete njun pogovor o iredent
in Garibaldiju ali samo o kupčiji. Najbolj sta
pa motrila moža s sabljo, ki je slonel pri
oknu — bil je poročnik, ki je bil ravnokar
srečno dovršil svoj prvi kontrolni shod v
Čedadu, in ta v svoji zadregi je včasih gledal
po dolgočasni ravani, včasih se je z zado-
voljstvom ozrl po svojih lakiranih čevljkah
in včasih — menda istih mislij ko jaz — je
nejevoljno poprijel za sabljo, da je škropotaje
ravnala po tleh. Revček tudi ni znal drugega
ko nemški!

Otožne misli je zdaj pregnala skrb zaradi
jezika. Vendar mi je šlo v Tržiču vse po
sreči. Voznik me je razumel, krčmar mi je
na prvo besedo ugodil, in drugo jutro mi je
cerkovnik postregel, kakor sem hotel, da celo,
ko sem plačal «na pošti» — tam sem pre-
nočeval — svoj račun, so me dvorljivo vpra-
šali, kje sem se neki učil laščine. Kaj sem
še več hotel! Ko sem drdral čez avstrijsko-
laško mejo, sem trdno sklenil zanaprej ne
toliko Lahov poslušati, ampak kar ž njimi se
razgovarjati. Tako se mi je jezik razvezal!

Iz Tržiča v Benedke vozi vlak skoro v
ravni črti po obmorski planjavi. Pri katerem-
koli oknu sem pogledal iz voza, sem videl
njive s širokimi ogoni, v razgonih pa zasejane
dolge redi nizkih dreves. Po njih deblu so se
spenjale trte, pa ne više ko do krone, ko do

Slovenski narodni ponos.

III.

Slovenec pa tudi bodi ponosen na svojo zemljo, ker mu daje pogoje za zdravo, krepko življenje.

Ni res, da bi bila tista zemlja za narod najugodnejša, katera je najrodovitnejša, oziroma najbogatejša. Zgodovina uči drugo. Ona uči, da je vsak narod tako dolgo srečen, tako dolgo čvrst in kreposten, dokler se mu je povzpeljati po boljših gmotnih razmerah, dokler torej ne pozna izobilja. V tistem trenutku pa, ko je dosegel, da mu je mogoče, dolgo gojeno človeško hrepenenje po blagostanju si utešiti, v tistem trenutku začne v krepostih in vsled tega v moči nazadovati ter se nagibati k svojemu koncu. Ni je niti jedne izjeme v zgodovini, da, reči se sme, ta prikazen je razrušljiv zakon, kojemu so podvrženi vsi narodi, kar jih je in kar jih še bo. Spominjam le narodov, pri katerih se javlja ta zakon posebno jasno, tako očitno, da ga vsak dijaček po piclem zgodovinskem znanju, ki ga crpa iz drobne take knjižice, lahko spozna; in v to svrhu imenujem stare Grke, Rimljane, Kartazane, Benečane, Špance. Bistrejše oko pa tudi doznava, da Angleži že precej dolgo hodijo rakovo pot, in da koža, v kateri tičijo Nemci, ni več zdrava. Francoske milijarde bodo grozno drag odkup.

Ta in oni bralec se utegne namuzniti misleč, naj se mu le dajo tisočaki, nič se ne boji, da bi mu bili v kvar. Mogoče, da bi ostal tudi v bogatiji kreposti zvest, saj je hvala Bogu mnogo bogatev krepostnih, a gotovo je vendar, da je bogastvo za krepostno življenje človekovo največja nevarnost. Kristus ni rekel brez vzroka, da je laglje vože napeljati v šivanko, nego bogatcu priti v nebesa. Torej: ne da bi bogastvo človeka moral pokončati, dasi mu je nevarno.

Če se človek često primerja z narodom in če je temu zares v marsičem podoben, ravno v tej točki, katero razpravljamo, ne velja eno za oba. Narod se, če je prišel do bogastva, nikdar ne otme pogube. Posameznik se lahko premaguje, se strahuje, da vselej in povsod uravnja svoje dejanje in nehanje po nravnih načelih, ne tako narod; in če ga tudi, dospevshega do dozdevne sreče, kaka mogočna duševna sila za nekoliko časa brzda, prej ali slej vendar omahne na nizdoljno pot, na kateri mu ni več rešitve.

Kakor zelo rodovitna in bogata zemlja za narod ne pomenja sreče, tako pa tudi preubožna za njegovo krepostno življenje ni ugodna. Kjer je revščina tako velika, da si

narod pri največjem uporu more priboriti jedva najpotrebnejše, tam ne more biti veselja do dela, in ker tega ni, ni tal, da bi mogle čvrsto poganjati cvetice kreposti.

Najboljša je potemtakem za narod tista zemlja, ki ni prebogata in ne prerевна. Kaj ugodno pa upliva na vzbujo in razvoj duševnih sil sosedstvo z morjem; morje vrh tega človeku gmotno stanje boljša, že po zakladih, ki jih hrani v svojem krilu, zdatneje pa še kot najpripravejše prometno sredstvo; po morji se z drugimi narodi pride najceneje v dotiko. Zato pa vsak narod sili proti morju; najnovejši primer so Ogrji in Črnogorci.

Poglejmo si po tem-le razmotrivanju našo zemljo slovensko. Prebogata gotovo ni, dasi je tu in tam zelo rodovitna in še vrh tega ima precej rudnin, kajti goli Kras in apneno gorovje sploh pač le zavzema precejšnji kos. Ali vkljub temu se ne sme trditi, da bi bila prerевна; na najizbornejši način nam to dostavlja, kar ji utegne manjkati, in sicer po svoji legi. Naša zemlja slovenska leži 1. ob morju, 2. tam, kjer glavna prometna proga srednje Evrope, tekoča od severa proti jugu, dospe morje, 3. med karpatsko ravanjo in najvišjim planinskim svetom, ki mu dajata, da posreduje med njima, dovolj posla, in 4. med mladim evropskim jugovzhodom, svetom prihodnosti, in starim severozapadnim; zlasti v tem pogledu bode dobila naša zemlja kedaj v Evropi velikanski pomen. Zares, Previdnost je narodu slovenskemu, ko mu je odločila bivališče, dela dokaz velike ljubezni do njega. Še le v prihodnosti bode postala velepomembna vsaka beseda Vodnikovih granesov:

Sloven'c, tvoja zemlja je zdrava,
Za pridne nje lega najprava;
Polje, vinograd, gora, morjé,
Ruda, kupčija tebe rede.

Vedimo dobroto, ki smo jo od Stvarnika sprejeli, pa tudi ceniti! (Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijski prestolonaslednik. Pred kratkim je pri nekem dvornem obedu naš cesar napil nadvojvodi Karlu Francu Jožefu, kot svojemu nasledniku. Iz tega sklepajo da se bosta nadvojvoda Franc Ferdinand in Oton odpovedala svojim pravicam, ki jih imata do prestola. Nadvojvoda Karl Franc Jožef je sin nadvojvode Otona in nadvojvodinje Marije Jožefe ter je bil rojen leta 1887. Njegov brat je Maksimiljan Evgen, roj. leta 1895.

Koerberjevo ministerstvo, sestavljeno tako, kakor smo zadnjič poročali, je že v službi. Zatrjuje se, da bo nad strankami, a prvi dnevi njegovega obstanka dokazujejo nam ravno nasprotno. Pl. Koerber ima nalogo, da spravi Čehe in Nemce. Povabilo k spravam za Nemce je poslal dr. Funkeju, načelniku nemške levice, za Čehe pa Palfyju, načelniku čeških veleposestnikov in Engelu, načelniku Mladočehov, namesto načelniku desnice. S tem je pokazal, da desnice, v kateri so Slovani, ne pripoznava. Nemci so se posvetovali, ali naj zaupajo novemu ministerstvu ali ne. Nemški nacionalci so pravili, da ne smejo zaupati, ker so slišali, da bo nekaj novih višjih uradnikov imenovanih izmed Slovanov, in ker Koerber noče sklicati kmalu državnega zbora. Pl. Koerber pa jih je pomiril. To so njegova prva dejanja, ki naj odprejo Slovanom oči.

Zvezo županov, kakor jo namerava ustanoviti ljubljanski župan Hribar, «Slovenec» glasilo krščansko narodne stranke, zelo hudo pobija. Očita Hribarju, da je zvezo ustanovil bolj za svoje strankarske namene, da bo pri volitvah lažje na župane uplival v prid svoje stranke. Pravi tudi, da bo taka zveza, kakor jo ustanavlja Hribar, ostala brez vsake koristi. Edina pametna organizacija županov bi bila po okrajih. Samo pri organizaciji po okrajih bi se mogli župani dogovarjati o svojih težnjah, poučevati se med seboj in se vzajemno podpirati. Ta misel je gotovo vsega uvaževanja vredna.

Volitev na Kranjskem. Kranjska trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani je dne 20. t. m. namesto umrlega gospoda Ivana Perdana izvolila deželnim poslancem in svojim predsednikom g. državnega poslanca Josipa Kušarja. Podpredsednikom je bil izvoljen g. Anton Klein, provizornim namestnikom pa gosp. Ivan Baumgartner.

Vojna v Južni Afriki. Angleškemu generalu Bullerju se je posrečilo, da je prekoračil malo Tugelo pri Springfieldu in veliko Tugelo na dveh raznih krajih. Sedaj se bliža odločitev. Če se posreči Bullerju, da premaga Bure, potem bo mesto Ladysmith osvobojeno in vojna se zasuče Angležem v prilog. Ali Buri se, kakor posnemamo iz zadnjih brzojavk, umikajo tudi še sedaj ter se menda ne spuste še v odločilno bitko. Lahko mogoče pa je, da čaka Bullerja in njegove čete tukaj nov grozen poraz. Tako vsaj sodijo večaki v vojnih zadevah, da igra Bullerjevo početje jako nevarno ulogo, da spravlja v nevarnost velik del angleških sil. Ako se mu to drzno početje posreči, bo seveda slaven

košatih vej, in potem so si podajale roke od drevesa do drevesa. Sel ni bilo videti, bila so skrita za drevjem. Tu in tam se je pa pokazala streha kakega zvonika. Čudil sem se, da so si vsi podobni. Dva vzorca sta: eden s šiljastim, drugi s topim vrhom. Prvi ima za vzgled zvonik Markove cerkve v Benedkah, drugi onega frančiškanske. To odvisnost od imenitnih stavb sem opazoval tudi drugod. Na Padovanskem imajo stolpi vaških cerkev čebuljaste strehe, kakor jih vidite pri sv. Antonu v Padovi, in v Rimu tekmujejo vse večje cerkve iz nove dobe s kupolami, ker jo ima cerkev sv. Petra, manjše cerkvice pa, ki ne zmorejo kupol, so si omislile vsaj kupolnate svode.

V Portogonaro sta vstopila v moj sicer prazen voz mož in žena, oba gospodska, priletna; jaz sem se stisnil v svoj kot in sem čital svoj «Corriere di Venezia»; pa tudi on je imel svoj list; in tako se je razvil med nami razgovor, toliko, da sem površno povedal, kdo sem in kam grem.

«Ali so se vaša mamica kaj jokali?» to je bila prva misel gospe; druga pa začudeno vprašanje: «Ali ste vi res duhovnik?» In ko sem pritrdil — je nadaljevala: «Vi Nemci ste tako prosti v obleki; naši duhovniki nosijo vedno talar in suknjo do pet in nizek širokokrajni klobuk z dolgimi svetlimi dlakami.»

In zopet je pogledovala po moji razpeti suknji, ki je segala komaj malo čez kolena, po veržici od ure, ki je igrala na prsni in mehkem klobuku s širokimi vpognjenimi krajci. Meni se je ta dobrodušnost tako dobro zdela, da sem skoro pozabil pojasniti, da se tako oblačimo le za potovanje, doma se pa tudi zagrinjamo do pet.

«Ali se boste kaj mudili v Padovi?» me je vprašal gospod.

«Ne, ker imam malo časa, bom ostal samo v Benedkah, potem v Bologni in Florenci.»

«Škoda, v Padovi je krasno! Midva sva Padovčana. In kako vino tam raste! Ne pozabiti si v Benedkah naročiti tega. Pa še nekaj! Ali hočete videti v Benedkah kardinala?»

Mene je vprašanje osupnilo. Gospa pa poseže vmes: «E, veš da, samo daj gospodu vizitnico, pa bo.» Malo sem se branil, malo sem pa rad imel; bil sem radoveden, kako se bo vse izteklo. Gospod mi je pripovedoval potem, kako se bo vse izteklo. Gospod mi je pripovedoval potem, kako je bil beneški kardinal v njegovem kraju župnik in še marsikaj, kar bi me utegnulo zanimati. Ker pa nisem vsega čisto razumel, zato rajši ne zapišem, da ne bi v nerodnosti kaj povedal, kar bi morebiti ne bilo res.

Tako smo se eno uro razgovarjali po laški. Kar je gospa naglo povedala, rekel bi kar izsula iz ust, je potem ponovil bolj počasi in razločno gospod, da sem mogel razumeti; mojo laščino pa je včasih ona bolj pogodila, včasih on, in tako smo si vzajemno pomagali, dokler se nismo naveličali. Prvi sem se jaz upehal; bilo mi je, kakor mlademu ptičku, ki si upa predaleč iz gnezda. V Mestre, zadnji postaji pred Benedkami, sta onadva izstopila, jaz pa sem radovedno vzel vizitko v roke in sem bral:

«Boni Giambettista se poslužuje z veseljem prilike, da kardinalu Sarto sporoča svoje najponižnejše poklone.»

In ta listič naj bi mi odprl vrata v patriarhovo palačo? (Dalje pride.)

Smešničar.

Oče: Danes se ne smeš kopati, ker te trebuh boli! Sin: Saj bom po hrbtu plaval!

Učitelj vpraša dečka, s čem so ptički pokriti. Deček molči. Učitelj ga hoče spomniti na perje ter ga vpraša: »Kaj imate pa doma v postelji?« — »Bolhe,« odgovori mu deček.

Pijanec prišedši domov govori sam pri sebi: »No tega še sanjal nisem, da me najodličnejši gospodi tako jako spoštujejo. Vsaki se mi je danes lepo izognil in ljubeznivo nasmehljal.«

mož in Angleži ga bodo obsipali s častmi, ali pri tem vstrajajo vsi veščaki, da njegovo početje bije v obraz vsem zakonom previdne in računajoče vojne navade. Buller je sedaj v pasti, iz katere ni rešitve, ako bo tepen. Pred seboj in na straneh ima sovražnika v najtrdnjih posadkah, za seboj pa reko Tugelo, ki grozno narašča vsaki hip. Sicer pa je Buller sam povedal svojim vojakom kar naravnost, da nazaj ni več možno.

Dopisi.

Izpred Radgone. (Dobri nasveti.) Človeka in posebno rodoljuba srce boli, če dan za dnevom gleda, kako mladina obojega spola denar trati in po nepotrebnem zapravlja. Vprašaj pa enega takih, kaj pa boš, če zbolíš ali kečar se boš postaral, se ti hitro odreže, saj bom prišel na občino in ta me bo oskrbela. Tega pa ne pomisli in prevdari, kako grenka je že ta misel in kako grenak je ta občinski kruh.

Kakor skoraj v vsakem sodnijskem okraju, tako imamo tudi tukaj svoj domači denarni zavod v dobrih narodnih rokah. Zakaj bi se neki naša mladina ne navadila, nositi v ta denarni zavod svoje krone? V poznejših letih pride vse prav, kar si človek za mladosti prihrani.

Naše načelnštvo je vselej pripravljeno, tudi po dve kroni sprejemati. Ako pa ne moreš ravno ob določenih uradnih urah prinesiti, se to lahko tudi druge dneve opravi pri gsp. notarju v pisarni, ob nedeljah pa tudi v bralni sobi.

Pisec teh vrst je pastarici, sedaj že dekl, pred sedmimi leti vložil nekaj goldinarjev, a danes jih ima čez sto! Še ni tisočak, a tudi do tisočaka se počasi le pride! Tukaj je treba dobre volje in resničnih rodoljubov, ki podučujejo našo mladino. Ako se tukaj ne začne, je vse zaman.

Dobro bi bilo, da bi se v vsaki župniji znašel tak rodoljub, ki bi si take, ki želijo svoje krone v posojilnico vlagati, na listek napisal, njihove doneske sprejemal, potem pa pri priložnosti v posojilnico nesel in tam vložil, potem bi jim pa tudi hranilnično knjigo pokazal. To bi marsikomu veselje naredilo in bi se tudi marsiktera krona prihranila. Na delo!

Od Sv. Urbana pri Ptuj. Resnično prav žalostne razmere vladajo pri nas. Naše ljudstvo postaja od leta do leta bolj revno, nekdanje bogate in lepe kmetije so razkosane, naši kmetje in želarji pa tičijo do ušes v dolgovih. Vinogradi, nekdanje tako lepi in rodovitni, ki so našim posestnikom prinašali toliko dobrega in daleč na okoli znanega vina, so skoraj popolnoma uničeni in tako ima naš kmet tukaj več stroškov kakor dobička. Tako je tudi pri drugem gospodarstvu. Da pa bi se naše ljudstvo poprijelo plodnosnega in v resnici umnega gospodarstva, da bi na pr. napravljalo v goricah ameriške nasade, za to pri nas ni pravih mož in pravega duha, nihče se ne potruji, ki bi navduševal in poučeval ljudstvo, naj se obrne na boljšo gospodarsko pot. Vse ostaja pri starem kopitu. Kmetje pravijo: »Moj oče in moj dedek sta delala, kakor jaz, pa sta vendar imela več kruha in živela boljše življenje kakor jaz.« Ali tega pa ne pomisliš, da so tvoji predniki nosili brguše, ne pomisliš, da prinašajo novi časi nove razmere in potrebe. Zato pa bi za naše ljudstvo prav dobro bilo kako društvo, recimo bralno ali pa vinarsko društvo. Podučeval in napeljeval bi se naj naš kmet k boljšemu gospodarstvu. Po drugih krajih se združujejo v kmetijske zadrage, ki obetajo kmetom velike koristi; zakaj bi si počasi naši kmetje tega ne privoščili?

Še nekaj! Da smo ravno mi Urbančani mlačnejši in zaspani Slovenci ter se nekateri naših bolj gospodskih sramujejo slovenskega svojega pokolenja, to je sicer sramotna, pa vendar žalostna resnica. Vsi naši sosedje nas osramotijo, ljudstvo po drugih farah prebira

bolj pridno »Slov. Gospodarja« in Mohorjeve knjige. Le pogledite število naših Mohorjanov in je primerjajte s številom sosednih far. Namesto, da bi nas bilo vsako leto več pri Mohorjevi družbi, ki nam pošilja za bori goldinar šest tako lepih in koristnih knjig, da se jih človek v resnici veseli, — nazadujemo prav žalostno v svojo lastno škodo. Lansko leto nas je bilo 172 in letos 126. Torej za 46 smo nazadovali. To je gotovo lepo število, ali nam ne prinaša nobene časti. Ne vem sicer, kdo in kaj je zakrivilo ravno pri nas rakovo pot, ali sramota je gotovo to za Urbančane. Le jahajmo naprej po rakovi poti svojega lenega polža. Bog daj srečo pri tej vožnji!

Iz Kozjega. (Gospodarsko bralno društvo.) Predzadnjo nedeljo dne 14. t. m. se je vršilo občno letno zborovanje našega bralnega društva v gostilni g. Frana Gučka, ki se je v kljub slabemu vremenu prav povoljno obneslo. G. Erker, predsednik društva, pozdravi vse došle zborovalce in prečita brzojavko iz Celja, ki se je glasila tako-le: »Vsem zborovalcem kozjanskega bralnega društva kličeva trikratni »Živio«. Gorišek, Dobršek. Nato je omenil delovanje bralnega društva preteklo leto. Prečital je društveni zapisnik o zadnji Ciril-Metodovi veselici, ki se je vršila v Mirjem pri velikanskem kresu. (Živahni živio.) Žal, da ni bila ta izvenredna slovesnost razglašena po časnikih. Nadalje je omenil, da se je preteklo leto izposodilo nad 600 časopisov in knjig. Lepo število! Udov štejejo društvo okrog 120. V resnih besedah je nadalje omenil, da je gospodarsko bralno društvo preteklo leto napredovalo in tako pognalo iz debela močno vejo, to je novo pevsko društvo, ki je zvezano s tem društvom. Gosp. Druškovič, blagajnik, je razložil in razjasnil društvene stroške in dokodke. Zatem se je vršila volitev novega odbora, ki je sestavljen tako-le: Jožef Erker, predsednik, dr. Franc Pikl, podpredsednik, Mihael Pustišek, knjižničar, Janez Elsbacher, tajnik, Jožef Druškovič, blagajnik, Mohorič in Moreše odbornika. G. dr. Pikl se je zahvalil za zaupanje ter v imenu odbora izjavil, da bodo radi podpirali društvo in pomagali ubogemu kmetu do blagostanja in omike ter prosili poljedelskega ministra za potovalne učitelje, ki bodo prišli nas podučevati in pri nas več dni ostali. (Med kmeti burni »živio«.) Zatem se je pobirala udnina in sprejemali novi udje. Nato se je zaključilo zborovanje. Po zborovanju je naš novi pevski zbor stopil prvokrat na noge in pokazal, kako lepo se razvija.

Vabimo vas, dragi kmetje kozjanskega okraja, v kolo našega bralnega društva, pristopite k njemu kot udje. Kajti nalašč za vas je ustvarjeno, da vas poučuje o kmetijstvu, vinarstvu itd. ter odbija vsakovrstne napade, ki bi vam morebiti škodovali. Društvo si je za bodoče leto naročilo sledeče časopise: »Slov. Gospodar« (7 izt.), »Domovine« (4 izt.), »Kmetovalca« (4 izt.), »Mir«, »Dom in Svet«, knjige družbe sv. Mohorja in pa dva dnevnik »Slovenec« in »Edinost«; a nadajamo se, da se še bode naročilo »Domoljub«, »Slovenski List« in pa »Narodni Gospodar«.

Naznanja se vsem čč. društvenikom, da se bode zdaj vedno skrbelo v čitalnici za red in tako upamo ustreči vsakemu društveniku. Časniki in knjige se bodo izposojevali le udom na dom; a neudje jih pa imajo pravico le v čitalnici čitati. Vse ude pa prosimo, kadar si izposodijo časnik, naj zapišejo svoj priimek in ime v društveni zapisnik, ki leži v čitalnici na mizi. Ko pa udje časnike prečitajo, naj jih zopet nazaj donesejo, da jih še drugi udje dobijo. Strogo pa se bodo zasledovali tisti »tihotapci«, ki tiho in brez našega vedenja odnašajo časnike. Društvene knjige se bodo izposojevale le vsako nedeljo in praznik od 12.-2. popoldan in od 3.-4. pop. Vse prijatelje in ude društva vabimo, naj si pridno izposojujejo knjige in časnike. Kdor pa še ni ud tega koristnega društva, naj pristopi!

Iz Slov. Bistrice. V ponedeljek dne 22. t. m. se je vršila volitev v okrajni zastop iz skupine kmetijskih občin. Nemčurski Bistričani in njih pomagači iz okolice, posebno pa župan Spodnje Novevesi, so storili v svoji obupnosti vse, da zmagajo, a ni se jim posrečilo. Ko so začeli volilci iz bistriske in dravinjske doline dohajati, šli so naravnost k Petru, kjer so se narodno zavedni možje zbirali. Malone vsakega teh volilcev je jeden ali drugi agent nasprotnikov nadlegoval z volilnimi listki, katere so pa naši volilci hladnokrvno zavračali. — Ko se je potem potrebno za volitev dogovorilo, se podajo volilci skupno — 40 mož jih je bilo — na volišče. Zraven teh mož je šel tudi g. Šlamberger, posestnik na Klopcah in tajnik 5 občin; ko pridejo do rotovža, v katerega prostih prostorih se je volitev vršila, stoji tam mestni policist Stres in se neopravičeno začne kregati z g. Šlambergerjem. Cela zadeva se bo bo obravnavala še kje drugje.

Volitev sama na sebi se je vršila redno; disciplina volilcev iz ravninskih pokrajin je bila občudovanja vredna; bili so jedini, kakor jeden mož njim na čelu g. Mlakar; gledali so z nekakim pomilovanjem na svoje pohorske tovariše, ki so bili večinoma v oblasti nasprotnikov. Ni se toliko čuditi občinam Št. Martinske fare, da so nasprotno volile, kakor volilec Tinja, kateri so bili vedno narodni, sedaj so pa odpadli. Pomnite to vsi volilci Pohorja! Dokler se ne združite s slovenskimi kmeti, ki so vendar vaši bratje, pričakujete zastoj rešitve! Bistričani vas ne bodo na noge spravili, ker živijo oni od vas, in ne vi od »Njih«! Zapomnite si to za »prihodnost« da se ne date več z otroškimi obljubami slepiti!

Volitve se je vdeležilo izmed 80 volilcev samo 73; izostali so samo naši, kar se jim pa nikakor ne šteje v čast, ker so razun 2 vsi izostali brez vzroka. Med izostalimi se je najbolj povpraševalo po enem volilcu občine laporske, zakaj ta občina slovi od nekdanj kot najbolj narodna. Bile so slišati pikre opazke: Zakaj se da mož voliti, ako ne misli ali šli ne upa danega zaupanja javno pokazati?! Kaj pa rečejo občani na nja malomarnost? Ko se je še nadalje izvedelo, da je oni volilec celo občinski tajnik, tedaj ni hotelo biti konca začudenja.

Ko je bila volitev končana, pokazalo se je, da je bila disciplina pri nas tako ugledna, kakor še nikdar poprej; oddanih je bilo za naše kandidate 40 glasov, nasprotniki so dobili 33 glasov. Izvoljeni so torej naši in sicer gg. Franc Mlakar, Karl Hrastnik, Jože Hojnik, dr. Urban Lemež, Peter Novak, Ignaz Auer, Franc Ašič, Franc Vehovar, Jakob Vehovar, Martin Obersne.

Ta volitev nam je sedaj dokaz, da se zastoj bori nasprotnik z nami, ker hujše agitovati ne more več, kakor je letos. Pripeljali so vsakega in polovili vse, kar se je dalo, a v kljub temu so propadli.

Po volitvi so se zbrali naši volilci v narodni hiši pri Petru, kjer so se vrstili vsakovrstni govori in napitnice; poseben utis je bil napravil govor gosp. župana Čokla iz Luščke vasi, kateri je na jako originalen način opisal slovo, katera nas jači, in pa govor g. župana Špeca iz Brezja, ki je kot starosta pokladal mlajšim tovarišem županom na srce, naj se ne dajo nikakor motiti, da se jim ne zgodi, kakor se je zgodilo njemu, ki je dve leti podpiral nemčurje, a vendar o pravem času spoznal svojo zmoto in se vrnil na pravo pot. Povdarjal je: Pomnite, vi mladi tovariši! Ne dajte se nikdar izneveriti svoji materi, svojemu jeziku! Tisti, ki je mene zapeljal, je izginil že davna iz površja, a jaz sem še danes tukaj; ne bodi vam sramota imenovati se Slovenca!

Navdušenost je bila brati iz obrazov vseh. Vršili so se različni govori, in prav ko je g. Mlakar imel odhodni govor, pridejo prejšnji načelnik preč. g. kan. Hajšek, kateri so bili burno pozdravljeni; v kratkih besedah so našo navdušenost še bolj vtrdili.

Tako je minil dan volitve, kjer so prisegli vsi navzoči, da se hočejo vedno ravnati po nasvetu voditeljev. — Boj je bil hud, a odločen, upamo, da zadnji! Mi se borimo še dalje, zmaga mora biti naša!

Iz Marnberga. (Kmetijsko društvo) je imelo pretečeno nedeľjo dne 21. t. m. svoj redni občni zbor. Kmetov in delavcev je bilo pri zborovanju okoli 250. Vsi so bili radovedni, kako se je obnesel račun Zavžitnega društva za leto 1899. Ako bi bilo resnično, kar so nasprotniki koj po ustanovitvi društva kvasili, tedaj bi moralo biti vsaj par tisočakov zgube. Da pa so nasprotniki celo leto lagali, družbenem gospodarstvu, to so udje po sklepem računu jasno spoznali.

Zavžitno društvo je imelo v upravni dobi od 12. sušca 1899 do 31. grudnia 1899 denarnega prometa 116.736 kron 11 vinarjev. Blaga se je prodalo za 33.027.54 K, deleži so znašali 22.020 K. Koncem pretečenega leta je bila vrednost društvenega blaga v zalogi 41.857.07 K, izmed katerega je bilo v marnberški zalogi 20.710 K 33 h, podružnica na Muti je imela zalogo 9.329.9 K in podružnica v Ribnici 11.816.34 K vrednosti. Čisti dobiček znaša 1.049 K 70 h.

Številke tedaj govorijo, da je društvo dobro gospodarilo, da ima trdno podlago in modro vodstvo. Iste številke pa tudi učijo, da je bilo tako društvo delavcem in kmetom zelo potrebno, ker se toliko zanimajo zanj. Z novim letom se je Zavžitno društvo razširilo v kmetijsko zadrugo, da bi tako kmetje svoje lastne pridelke kakor živino, žito, les, mleko itd. lahko po zadrugi spravljali v denar. Trgovci, ki bodo pošteno ravnali, bodo poleg »Kmetijskega društva« lahko izhajali; društvo jim tega ne bo zavidalo in bo hodilo svojo pot v prospeh in procvit kmetijskega in delavskega stanu. Združena moč pač mnogo velja, če tudi nasprotnik še toľko reglja.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Najvišje potrjenje. Ptujskega okraj. zastopa načelnik J. Zelnik in njega namestnik S. Ožgan sta dobila najvišje potrjenje.

Abrahamiada jungovca Pribila. Dandaj so bile znane le Jeremiade, v prvi številki preosnovanega učiteljskega lista »Popotnika« pa je zapel jungovec Pribil prvo Abrahamiado, kakor jo sam imenuje. To je namreč prikrit in neosnovan napad na katoliške zahteve in katoliško mislečo moč, okrašen a la rococo s frazami, tujkami in citati. No, gospod Pribil je še mlad in ne čudimo se, da je bojevit, a da g. urednik »Popotnika« pripušča v strokovnem listu in v strokovnem spisu o »Vážnosti zemljepisnega pouka« take napade, tega nismo pričakovali. Ali je res treba tega vednega in neprestanega izzivanja?

»Narodni Gospodar.« Prvo številko tega novega lista so dobili tudi vsi naši naročniki. Nam vsled tega ni treba opozarjati, kako izborna je prva številka. Pač ne bi smela sedaj nobena zadruga in nobeno bralno društvo zamuditi, da si naroči list, a tudi posamezniki naj, ako le možno, stopijo med njegove naročnike. Z ozirom na vsebino opozarjamo posebno na članke, ki priporočajo, da se naj pridelovanje žita skrči, a glavna pozornost obrne pridelovanju krme in živinoreji. Za naše trgovce in za one, ki so pristaši konsumnih društev, pa bo jako zanimiv članek v prilogi »Zadruga«: Zadruga in trgovci. Tudi nam ugaja misel zadružnih trgovcev. Mi smo lani priporočali neko nadzorstvo trgovcev po državi. A mi sedaj opuščamo to birokratično misel ter jo zamenjamo z demokratično, naj stopijo trgovci in zadruge med seboj v prijateljske razmere.

Za mariborsko šolo so zložili mladi rodoljubi prvi dar 5 kron. Slovenci, posebno Mariborčani, naj ne bo sestanka, pri kojem

bi se ne pobiralo za mariborsko šolo. Le ako napnemo vse sile, dobili bomo slovensko šolo. Živeli prvi darovalci in njih prvi posnemovalci!

Slovenski učitelji pozor! Razpisana je učiteljska služba na dvorazrednici pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu p. Lučane. Šola je v drugem plačilnem razredu. Ker leži šola na narodni meji, naj se oglasijo za mesto narodno zavedni slovenski učitelji.

Uvod v narodno gospodarstvo, se imenuje nova knjiga, ki jo je uredil Vekoslav Kukovec. Cena 1 K. Knjiga se naroča pri M. J. Nerat-u, uredniku »Popotnik«-ovem v Mariboru in se dobi tudi v vseh knjigotrnicaiah po Slovenskem.

Zgorela je v Studenicah pri Mariboru šestletna hčerka gostilničarja Karola Zavodnika. Šla je h kotlu, v katerem so kuhali krompir za prešiče, a je prišla preblizu ognja.

Zopet nesreča na mariborskem kolodvoru. V petek dopoldne se je na kolodvoru južne železnice v Mariboru dogodila zopet nesreča, ki priča, da na južni železnici sedaj človek vsak hip ni varen življenja. Premikali so dva vlaka. Stroja vlakov sta trčila s toliko silo skupaj, da je jeden voz popolnoma zdrobljen in jednemu uslužbencu odtrgana čeljust.

Slovenski zdravnik v Gornji Radgoni. S 1. februvarom se naseli v Gornji Radgoni slovenski zdravnik dr. Leo Kreft. Kot Slovenec se bo lahko sporazumel s slovenskim ljudstvom, kot spreten zdravnik pa bo mu tudi lahko pomagal, za-to se ga oklenite Slovenci gornjeradgonskega okraja!

Smrt. Dne 22. januarja t. l. je umrl v Ptuj v 84 letu po dolgotrajni bolezni starosta spodnještajarskih učiteljev, gosp. Karol Schweigl, nadučitelj v pok., odlikovan z zlatim križcem. Celih 51 let je posvečeval vse svoje dušne in telesne moči vzgoji in pouku slovenske mladine. — Naj v miru počiva!

Uvrščenje šol v plač. razrede. V I. razred pride samo (!) šola okolica Celje; v II. plačilni razred: Dobrna, Sv. Jurij na juž. žel., Vojnik, Kalobje, Vransko, Polzela, Rečica, Konjice, Judok, Kunigunda, Rakovice, Skomre, Vitanje, Šmarje, Sv. Ema, Luče, Mihael, Gornji-grad, Bočna, Ksaveri, Jurklošter, Hrastnik, Loka, Lokavce, Marjeta, Trbovlje, Vode, Laško, Malenedelja, dekliška šola Ljutomer, Gornja Radgona, Sv. Lenart pri Mariboru, Studenci, Št. Ilj, Kamnica, Lembah, Št. Lovrenc, Ruše, Sv. Peter, Razvanje, Rotvajns, Pekre, Tinjsko, Ormož, Sv. Duh pri Ptuj, okolica Ptuj, Sv. Križ tik Slatine, Sv. Rok, Rogatec, Kozje, Preborje, Podčetrtek, Sevnica, Planina, Globoko, Orehova vas, Brežice, Muta, Marnberg, Vuzenica, Sobota, Šoštanj, Velenje, Št. Ilj, Razbold, Sv. Vid, Kaplja.

Odhodnica. Dne 18. t. m. zvečer poslavljalo se je v Nar. domu celjsko pevsko društvo od svojega večletnega marljivega tajnika gosp. Hinko Saxa, odhajajočega po svojem stanovskem poklicu kot tiskar na Dunaj. Mnogobrojna vdeležba na tej odhodnici pričala je, da celjski Slovenci vedó ceniti zasluge moža, ki, akoravno delavec brez donečega naslova, je morebiti več koristil narodu, kakor oni, ki se ponaša s svojim imenom in obeša vsako neznatno delo na veliki zvon. Med — veselim petjem našega mešanega zbora potekal je hitro čas in bilo je že čez polnoč, ko smo se poslovili končno od priljubljenega tajnika. Čeravno je sel daleč proti severu, vendar bode našel tudi tam če ne slovensko, pa slovansko družbo, saj: »Slovan povsod brate ima«. Mi Celjani mu želimo vso srečo in mu kličemo: Na veselo svidenje!

Spomini na celjske izgrede. Zopet so bili stíre celjski Nemci zaradi svojega obnašanja dne 8. avg. l. l. povodom češkega obiska obsojeni na denarne kazni, in sicer ker so Žimniakove gospice izročevali javnemu zaničevanju. Obsojeni so Peresich, Koser, Golitsch in sin celjskega župana Gustav Stiger.

Veletržec Supanc iz Pristave. Naš narodni nasprotnik, čeprav živi od našega naroda, razposlal je pred kratkim sledeče nemške (!) oglase spodnještajarskim trgovcem, tudi slovenskim: Še enkrat se sklicujem na Vaše tovarištvo, ter Vas prosim, da nas (nemškega Suppanca!) podpirate v boju proti klerikalnim konsumnim društvom in da tvrdke, katere s takimi društvi tržijo, brezobzirno odklanjate. Pri klerikalnem zborovanju v Mariboru (ki ga pa ni bilo!) tekom tega leta se je sklenilo, ustanoviti po celem Spodnjem Štajarju kakor na Kranjskem konsumna in druga (kaka druga?) društva in nas trgovce pregnati z naše domače zemlje (ki je pa slovenska, Vi pa ste posili Nemec) in z naših ognjišč (kjer si kuhate pridelke slovenske zemlje.) . . . Spodaj Vam naznanjam tvrdke, ki tržijo s konsumnimi društvi . . . In kdo je med njimi imenovan? Tudi gosp. Peter Majdič, veletržec z moko v Celju, odločen Slovenec. Tudi nemški spodnještajarski trgovci so prodajali in še prodajajo konsumom, a niso imenovani, ker so Nemci. Tukaj vidimo, kam celi boj meri. To je le boj proti Slovincem. Slovenski kmet vstaja in nemških in nemčurskih trgovcev je postalo — strah.

Častnim občanom občine Sedlašek pri Sv. Trojici v Haložah je izvoljen gsp. Anton Sakelšek, logar minoriški.

Breška nemška „šparkasa“. Gospod dr. Gvidon Srebre, odvetnik v Brežicah in načelnik okrajnemu zastopu, izstopil je iz načelnštva nemške »šparkase« pri tej priliki odnesel je pa tudi ves denar, ki ga je imel naloženega v tem zavodu. Kaj pa to pomeni? Naše ljudstvo je razumno dovelj, da bo znalo takoj prav tolmačiti moški ta korak prvega odličnjaka v breškem okraju. Podpirajmo domače zavode!

Konjiške novice. Konjiški Slovenci so že začeli misliti na občinske volitve, ki se bodo vršile drugo leto. Svojo posebno pozornost obračajo na drugi razred. V Konjicah se ugiba, kaj bo neki storil gospod Zoff, ako pride trg v slovenske roke. — Konjiške Slovenke in Slovenci so priredili s pomočjo posojilnice v Konjicah revnim otrokom božičnico, ki se je vršila brez vsakega hrupa in govora. Udeležila sta se božičnice samoumevno tudi ondotni slovenski učitelj in učiteljica. Toda to je bila v očeh nemškega okrajnega šol. odb. velikanska pregreha. Dne 16. t. m. je sklenil odbor, da prideta učitelj in učiteljica v disciplinarno preiskavo, ker se v šoli ne sme tirati — politika. Preiskavo bo vodil okrajni nadzornik, in upamo, da bo vedel varovati prostost in čast učiteljstva ter pošteno zavrnil okrajni šolski svet, naj ne nadleguje njega in učiteljstva več s takimi sklepi. — Gospod Ivan Šepic, je izvoljen častnim občanom okolice Konjice, kjer je več let županoval.

Iz Malenedelje. Tukaj imajo otroci zelo hud, tako imenovani oslovski kašelj, vsled česar je šola do 15. febr. zaprta. Ljudje tudi zelo boleajo vsled prehlada, kar je najbrž kriva pretekla huda zima, tudi umrlo njih je veliko; prve dni tega meseca bil je vsak dan mrlič, še celo po dva. — Vsled hudega mraza in velikega snega, naredili so to zimo zajci na drevescih občutno velike škode, samo g. Šeku, tukajšnjemu trgovcu ogulili so več stotin lepih drevesc. Nek posestnik Čirič iz Radislavec ceni škodo po dolgouhkih pouzročeno čez 100 K, a vendar še ima ta dolgoheh toliko zagovora. Drevje se nam vedno priporoča saditi, toda za dolgouhca kali?

Razdeljena Slatina. V deželnem zboru štajarskem sklenjeni zakon, da se občina Slatina razdeli v občini Kopališče Slatina in Okolica Slatina, je dobil najvišje potrjenje. Nemški listi so od samega veselja kakor brez pameti. Slovenci pa vemo, da je imel tukaj svojo roko zraven naš namestnik, bivši minister grof Clary. Človek, kateremu je Spodnji Štajar neznani kakor deveta dežela, upa si posegati s svojo nesrečno roko tudi v naše

spodnještajarske razmere in sicer slovenski večini na škodo, a nemčurskim hujškačem na korist. Grof Clary si naj zapomni, da na ta način ne bo potlačil Slovencev, ampak jih vzbudil samo k večjem odporu.

Štrajka v Zagorju, Trbovljah in Hrastniku ne bo. Delavci so dosegli zvišanje plače za 5 odstotkov, stanarino za tiste delavce, ki nimajo rudniških stanovanj in nekaj družih ugodnosti.

Iz Zdol pri Kozjem nam pišejo, da se bodo ondi kmalu vršile občinske volitve. Med volilci se že pridno agitira, posebno za župansko mesto. Naša želja je, da pridejo v občinski zastop in na županski stol možje, ki v resnici skrbijo za korist in čast v skrb jim izročene občine.

Od Sv. Barbare v Haložah nam poročajo, da se je ustrelil ondi dne 22. t. m. 17-letni Friderik Bračič. Vzrok samomora je baje strah pred kaznijo.

Zaloga soli. Finančno ministerstvo je odredilo, da se osnujeta v Celju in Ljubljani novi zalogi soli.

Edini slovenski svečar na Spodnjem Štajarskem je Lovro Pokorn v Celju. Zato ga toplo priporočamo slovenskim krogom, posebno prečastiti duhovščini, ker slišimo od verodostojne strani, da je vsega priporočanja vreden. Naši slovenski obrtniki nam morajo biti najbližji, podpirajmo jih!

Duhovniške vesti. Umrl je zadnji petek v Kandiji pri Novem mestu Franc Horvat, bivši kaplan pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. N. v m. p.! Upravitelj videmske dekanije je postal župnik koprivniški, Ivan Prešern; upravitelj v Tinjah Ljutomerski kapelan, Fr. Brglez; upravitelj v Vidmu, ondodni kapelan, Jož. Šriber, upravitelj v Dolu ondodni kapelan, Anton Lanjšič. Prestavljeni so kapelani: Ferd. Ciuha v Ljutomer, Alojzij Kramaršič v Dol.

Iz drugih krajev.

Nova molitvena knjiga za dijake je izšla v Ljubljani v katoliški tiskarni. Imenuje se Flos juvenilis ali mladeniški cvet, pisana je v latinskem in slovenskem jeziku ter stane v usnje vezana z rdečo obrezo K 2'60, v platno vezana z rdečo obrezo K 2'20. Dijakom bo gotovo dobro došla.

V ljubljanskem uršulinskem samostanu je umrla č. M. Frančiška Kos, rojena v Koprivniku na Štajarskem dne 12. oktobra 1862. Umrla je za sušico.

Velik štrajk premogarjev na Češkem, kjer štrajka že približno 65.000 mož, je na Dunaju in v Pragi povzročil veliko pomanjkanje premoga. V Pragi so morali zapreti že sole, ker nimajo premoga.

Kako se dobi jetika. Nekateri jetični bolniki se zdravijo z mlekom izpod krave. Veliko ga spijejo vsak dan. Vendar je mleko piti večkrat še zdravim ljudem nevarno. Po mleku se lahko dobi jetika. Krave so večkrat jetične in imajo kal bolezni v mleku. Človek, ki pije nekuhan mleko od jetične krave, dobi v život jetične glivice in loti se ga jetika. To so dokazali zadnji čas zdravniki. Ako pa mleko zavreš, glivice pokrepajo. Vživaj tedaj le kuhano mleko.

Društvene zadeve.

Slovanska čitalnica v Mariboru priredi dne 1. febr. t. l. v krasnih prostorih »Narodnega doma« mariborskega veliki ples. Kdor po pomoti ni dobil vabila ter ga želi, naj se oglasi v »Narodnem domu« ali pa pri društvenem predsedniku g. dr. Firbas-u, c. kr. notarju v Mariboru. Odbor.

Pevsko in bralno društvo »Maribor« ima v svojih društvenih prostorih v nedeljo 28. t. m. tretji večer za predavanje. Začetek ob 8 uri zvečer. — Igra »Revček Andrejček« bo v nedeljo 4. februarja zvečer ob polu osmi uri, po predstavi bo ples, pri katerem bo svirala mariborska veteranska godba.

Hoče. Pri občnem zboru »Katoliškega gospodarskega in bralnega društva« v Hočah so v odbor izvoljeni gg.: L. Schlamberger, predsednik; S. Šunko, podpredsednik; Rad. Preindl, tajnik; A. Postružnik, blagajnik; J. Gselman, knjižničar; V. Jug, J. Pivec, Lovr. Visočnik in J. Frangež, odborniki.

Za »Našo stražo« je dal čast. gospod Ivan Topolnik 10 K.

Za šolo na Muti je daroval g. Anton Kolar, kaplan pri Novi cerkvi 7 K.

Kmetijsko bralno društvo v Majšpergu bode imelo svoje zborovanje v nedeljo dne 28. jan. po večernicah, pri kojem se bode volil novi odbor. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi odbor.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo je v svojem glavnem zborovanju dne 21. t. m. jednoglasno izrazilo zahvalo veleč. g. dr. Iv. Križaniču, kan. v Mariboru, g. Lud. Lederhas, profesorju v Ljubljani, č. g. Mat. Štrakl, vikarju v Mariboru in č. g. Jos. Weixl, beneficijatu v Ptuj, ki ga velikodušno podpirajo, odkar obstoji. Bog plati! — Volilo si je ta-le odbor: č. g. Jos. Mihalič, kaplan, predsednik, g. M. Slavič, posestnik, podpredsednik; gosp. Ant. Herzog, nadučitelj, tajnik; gosp. Iv. Bernot, učitelj, blagajnik; g. Karol Mavrič, učitelj, knjižničar; preč. g. Anton Lacko, župnik in duh. svet. ter g. Jos. Rožman, posestnik, odbornika. — Društvo bo posebno s pristopom mladine tem uspešneje delovalo. Živeli mladi udje!

Vraska narodna čitalnica priredi v nedeljo 4. febr. ob 7. uri zvečer veselico s petjem (s prijaznim sodelovanjem »Vraska Vile,«) prosto zabavo in plesom. K mnogi udeležbi vabi uljudno odbor.

Ormož. Vabilo k občnemu zboru ormoške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, ki bode dne 2. februarja 1900 ob 3 uri popoldne v sobi okrajnega zastopa. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Križ na Murskem polju. Dne 4. febr. bode na tukajšnji šoli potovalni učitelj g. M. Jelovšek predaval o govedoreji in mlekarstvu. Za napredek uneti gospodarji udeležite se predavanja!

Odbor kmetijskega bralnega društva na Hajdini se je za leto 1900 takole sestavil: gg. Andrej Šlamberger, predsednik, M. Horvat, podpredsednik, Ivan Grahari, blagajnik, A. Pogruje, tajnik in Fr. Podobnik in Miha Štolc, odbornika.

Bralno društvo na Ljubnem ima redno zborovanje s predavanjem o sadjereji dne 2. februarja ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

Bralno društvo pri Mariji Snežni na Velki ima na Svečnico 2. febr. v stari šoli svoj občni zbor z običajnim vsporedom. Začetek ob 3. uri. K obilni udeležbi in pristopu vabi odbor.

Bralno društvo na Frankolovem priredi v nedeljo dne 28. januarja po večernicah v šolskih prostorih poučno predavanje. Govoril bo potovalni učitelj g. Ivan Bele o sadjarstvu in vinarstvu. Najuljudneje, posebno društvenike vabi k mnogobrojni udeležbi — predsednik.

Kmetijska zadruga za Radence in okolico priredi 2. febr. ob 3 uri popoldne pri g. J. Zemljiču podučni shod, na katerem bode predaval g. učitelj M. Jelovšek o živinoreji. Gospodarji, ki vam je na srcu napredek gospodarstva, pridite poslušati! Zadržni pozdrav!

Ptuj. Slov. kat. polit. društvo v Ptuj je pri glavnem zborovanju dne 23. januarja izvolilo sledeči odbor: Predsednik: Josip Zelenik posestnik, pri Sv. Urbanu. Podpredsednik: dr. Anton Brumen, odvetnik v Ptuj. Blagajnik: dr. Tomaž Hovot, odvet. v Ptuj. Tajnik: Miran Lorber, odvet. solic. v Ptuj. Odborniki: Vincenc Bezjak, krojaški mojster; Marko Pavlinič, posestnik, oba v Ptuj; Alojz Šuta, župnik pri Sv. Marjeti. Namestniki: Jože Sinko, župnik pri Sv. Bolfenku;

M Brencič, veleposest. v Žabjeku; Aleksander Pinterič, odvet. solic. v Ptuj.

Čitalnica v Brežicah priredi dne 10. februarja koncert in plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Vabi uljudno odbor.

Bralno društvo pri Sv. Marjeti ima svoj redni občni zbor v nedeljo 28. t. m. ob 3 popoldne. Ob enem pa priredi s sodelovanjem pevskega zbora Slomškovo slavnost s petjem in predavanjem. Slavnostni govor v proslavo 100letnice velikega škofa ima veleč. g. dr. Ant. Medved. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Sv. Lenart nad Laškimi. Pri zadnjem zborovanju kmetijskega bralnega društva so bili izvoljeni Vincenc Lapornik za predsednika, Ignac Sajtl za podpredsednika, Franc Časl za tajnika. Odborniki so kmečki verni in narodni možje, zato pa bo tudi naše bralno društvo gotovo prešinjal pravi duh, ki bo nam blažil dneve burnega življenja.

† Kanonik Karol Gajšek.

„Kateri pa so bili učeni, se bodo svetili kakor nebesna svetloba, in kateri jih veliko podučujejo v pravici, kakor zvezde na večne čase.“
Dan. 12, 3.

Devetnajsto stoletje se je nagnilo v svoj večni grob in z njim ogromno število ljudi, učenih in slavnih, priprostih in ubožcev. Marsikatera solza je že za temi potekla, pozabilo se je že več ali manj na nje, le njih dela so šla za njimi.

Tudi župnija dobernska se zbira ob koncu tega stoletja krog groba nepozabnega mu ljubljence in — plaka . . . V grobu spava sedaj; življenja burni valovi ne segajo več v grob, tje prihaja le žalujočega ljudstva odmev:

„Blagor mu, ki se spočije,
V črni zemlji v Bogu spi;
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.“

Na minulega starega leta dan ob 1 uri popoldne je naznanil na Doberni veliki zvon tužno vest, da je nehal živeti visokočastiti gospod častni kanonik Karol Gajšek, vpočijeni župnik. Srce, ki je trideset let v ljubezni utripalo za dobernske župljane, je nehalo biti; glas, ki je tolikokrat zadonel v čast božjo in jih toliko poučeval v pravici, je umolknil; oči vedno iskrene in do zadnjega časa bistre, so zaprte; telo nekdanj tako živo in delavno, se ne giblje več, znamenje, da je kruta smrt neizprosno zahtevala svojo žrtev, Bog pa k sebi poklical svojega služabnika, da ga venča s krono zveličanja.

Toda pogledimo malo v življenje tega zaslužnega gospoda. Rodil se je v Vojniku dne 26. okt. 1824. od ne toliko premožnih, pa vrlih starišev. Študije je dokončal v Celju, Gradcu in Celovcu s prav dobrim vspehom in bil dne 6. julija 1848 od rajnega Slomškega posvečen v mašnika. Od te dobe se je začelo za našega pokojnika delo, trpljenje, žalost in veselje, kakor je to delež več ali manj vsakega duhovnika. Ker je bil krepak in čil, so ga pošiljali v težavne hribovite kraje. Kaplanoval je blizu 12 let in sicer v Galiciji, na Vraskem, v Laškem trgu, v Šmartinu pri Slov. Gradcu, v Škalah, v Grižah in Vidmu. Od tod je prišel kot župnik k Sv. Florijanu na Boču, kjer je pastiroval osem let.

Ko je bila l. 1869. po smrti preč. gosp. Frančiška S. Otorepeca župnija na Doberni izpraznjena, je rajni gospod Gajšek prosil za njo in jo tudi dobil. Tu se je prav za prav začela njegova vsestranska delavnost. Posebno pozornost je obračal na hišo božjo. Prej je bila cerkvena Matere božje le neznatna, sedaj pa jo občuduje vsakdo in tuji se ji divijo meneč, da bi čast delala celó kakemu večjemu mestu.

Po smrti velč. gosp. Juvančiča, kanonika in dekana v Novicerkvi, je rajni g. Gajšek bil imenovan kanonikom štrasburskega kapitola in tudi prezentiran za novocerkovsko župnijo, pa je odklonil. Pač pa je bil l. 1885 postavljen za dekanjskega administratorja in pozneje

Za kmete! Za vinogradnike!

Da se uniči grenkuljica in divja gorčica, kakor tudi, da se oškropijo vinogradi, in pa da se pokončajo drevesni škodljivci, izumila sta

Ph. Mayfarth in drug

patentirane, samotvorne noseče ali vozeče kropivnice

Syphonia

ki so najbolj vporabljive in ki samotvorno kropijo tekočino po rastlinah, ne da bi bilo treba pumpati. Veliko tisoč teh kropilnic se porablja in mnogo pohvalnih priznanj potrjuje vrlino proti vsem drugim sistemom.

Odlikovani z nad 400 zlatimi, srebrnimi in broncastimi kolajnami.

Natančne imenike in mnogobrojna priznanska pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se želijo.

Zahtevajte narisane in popisane cenike od

Ph. Mayfarth in dr.

c. kr. a. p. fabrika gospodarskih strojev, spec. za stroje tiskalnic grozdja in sadja. — Dunaj, II. Taborstrasse 71. 4-9

Najlepša in cenena

darila za vsacega

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

izmej drugih nabožnih reči, molitvenike iz svoje zaloge:

«Venec pobožnih molitev in svetih pesmi.» Vezan v šagrin in zlato obrezo gld. 1.70, vezan v usnje in zlato obrezo gld. 1.60, v usnje z barvano obrezo gl. 1.40.

«Dekliške bukve.» Vezane v usnje z zlato obrezo gld. 1.50, vezane v usnje z barvano obrezo gld. 1.30.

«Duhovni vrtec.» Vezan v usnje z zlato obrezo 85 kr., s kopčo 95 kr.

«Sveto opravilo.» Vezan v usnje z zlato obrezo 55 kr., z barvano obrezo 45 kr.

«Ključek nebeški.» Vezan v polusnje z zlato obrezo 40 kr., v usnje in z zlato obrezo 50 kr.

Dalje se dobijo še molitveniki: Sv. Alojzij, Rafael, Pot v nebesa, Hvalite Boga, Marija Devica, Pobožni otrok itd. itd.

Vencek cerkvenih pesmi za šolarje

je sedaj izšel v VI. popravljenem natisu. Komad velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov 6 gld. 80 kr. **proti predplači.**

Poština za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 15 kr. Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Opomba. Pripravlja se tudi izdaja s sekiricami, t. j. spremljevanjem za organiste.

Služba organista in mežnarja

1-2 se odda na Polenšaku. — Kdor je voljan, naj pride do pusta sem, da ga vidimo.

Anton Pučko, župnik.

Cerkovnik in orgljar

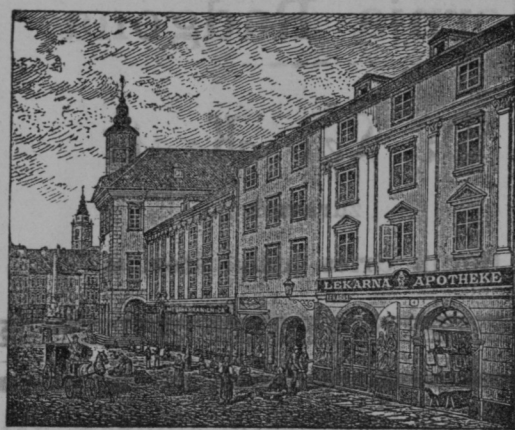
samskega stanu, če mogoče cecilianec, se takoj sprejme v Trbnjah pošta Vuzenica. Prošnje in spričevala na cerkveno predstojništvo v Trbnjah. 2-3

Trnkóczy

Lekarna

v Ljubljani (Kranjsko)

priporoča naslednja, dobro preskušena zdravila:

Najceneje se dobiva v tej lekarni pri naročilih po pošti, ker se od tu pošilja koj celo samo en komad.

Štedljivim gospodinjam, dojenčkom, otrokom, nervoznim, rekonvalescentnim, slabotnim, tistim, ki trpijo vsled pomanjkanja krvi in bledice, vsakemu bolniku, sploh vsakemu se priporoča mesto slabe, razburjajoče kave in ruskega čaja dr. pl. Trnkóczyjev kakao-sladni čaj kot okusno, redilno, zdravo in ceno živilo. Zavoj (1/4 kile vsebine) 20 kr., 14 zavojev samo 2 gld. 25 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

želodečne

kaplje. Dobro sredstvo za želodec. — 1 steklenica 20 kr., 1 tucat 2 gld.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

kroglice

odvajalne (čistilne) čistijo želodec. — skatlja 21 kr., zametek 1 gld. 5 kr., —

Pocukrene kroglice. 1 skatlja 40 kr., 3 skatljice 1 gld.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

prsni,

pljučni in kašljiv sok ali zeliščni sirup, sestavljen z lahko raztvarljivim vapnenim železom, utiša selka, raztvarja sliz, ublažuje bol in kašelj, vzbuja slast do jedi in tvori kri. — 1 steklenica 56 kr., pol tucata 2 gld. 50 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja

protinski

ali drgnilni cvet (udov cvet, Gichtgeist) je kol bol utešujoče, ublažujoče drgnjenje za križ, roke in noge, kot zopet poživljajoče drgnjenje po dolgi hoji in težkem delu itd. priporočljivo. — 1 steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja tinktura za

kurja očesa,

izkušeno sredstvo zoper boleča kurja očesa, bradovice, utrpjenke kože, žulje in ozeblino. Ima to veliko prednost, da se samo le s priloženim čopičem bolečino namaže. Steklenica po 40 kr., 6 steklenic 1 gld. 75 kr.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnena na ohranjenje zdrave in krepke živine, opozarjamo jih posebno na naše dijetetične redilne preparate za živino.

Dokt. pl. Trnkóczya

Živinski

redilni prašek za notranjo rabo pri kravah in konjih. Že skoro 50 let z najboljšim uspehom v rabi, kadar živina noče žreti, za zboljšanje mleka. Zametek z navodom kako se more rabiti 50 kr., 5 omotov 2 gld.

Prašičji

redilni, krmilni prah.

Varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče. Za znotranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolsče. 1 zametek 25 kr., 5 omotov samo 1 gld.

Varstv. znamka.

Kdor hoče 400 mark⁴⁵

garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko: V. 21 Annoncen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

Na prodaj.

Novozidana hiša v koroškem predmestju je na prodaj ali pa se tudi zamenja za kako posestvo na deželi. Hiša nese 450 gl. letno. Naslov: Marija Kicker, Kärntnerstrasse 67, Maribor.

Zakaj v Ameriko

ko si doma lahko denarja zasluži, kdor zna pisati in brati in mu je resna volja truditi se. Vprašanja v tej zadevi pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom »Ne v Ameriko!« poste restante v Ljubljano. 1

Na želodcu

in vsled starosti slabotnim priporoča Benedikt Hertl, posestnik graščine Golitsch pri Konjicah, 10 let stari, duha in telo krepčajoči naradni „Cognac“, pripravljen (ekstrahiran) iz njegovih lastnih vin. 4 steklenice z zabojčkom 6 gld. franko na vsako pošto.

Posamezne steklenice po 1 gld. 50 kr. se vedno dobivajo pri Al. Quandest, Maribor, Gosposke ulice. 48-50

Gornja Radgona.

Dr. Lev Kreft

zdravnik.

Gornji Gries hišna šte. 9.

Dopisnice-oglednice
po nizki ceni priporoča
tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vožnje karte

in
tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

Red Star Linie, Dunaj IV., Wiednergürtel 20,
Anton Rebek kolodvorske ulice, 29, Ljubljana.
ali

Julij Popper, Bahnstrasse 8, Innsbruck. 1

Na prodaj!

Podpisani ima na prodaj tisuč trsov riparije portalis z edno do štirimi rozgami na zeleno cepjenih, tudi tisuč enakih vlačenk z eno ali dvema rozgama. Vsaka rozga velja 20 h. Nadalje tisuč zmešanih sort; šipon, beli ranfol, belina, bela in črna kapčevina, hosjek, volovina, rislink in burgundec, rozga po 16 h., k vsaki stotini pridenem deset rozg brezplačno, tudi ima lepa 3—4 letna z najboljšimi sortami pocepljena drevesa po 25 do 40 h komad. Naročila prosi do konca svečana.

Anton Horvat,
v Juršineh pri Ptuj.

Mlin

na frajhamski vodi je na prodaj ali se pa da v najem. Mlin je v dobrem stanu, na tri tečaje. Cena se izve pri g. J. Pišku, posestniku na Spodnji Polskavi. 2-3

Svoji k svojim!

Voščar in medicar

priporoča velečastiti duhovščini ter slav. občinstvu sveče po najnižji ceni iz pristnega čebelnega voska, kakor tudi raznovrstne zvitke svečic za božična drevesca, za svečnico itd. Priporoča nadalje svoje raznovrstne okusne izdelke, medeno pecivo, mnogovrstne tržne izdelke ter daja prodajalcem zdatni popust. Za čebelarje se dobiva med (strd), pristni izvrstni ter garantirani pitaneč. Kupuje vsak čas med v satovju, kakor tudi rumeni vosek po mogoče visoki ceni.

Za obila naročila se toplo priporoča in zagotavlja točno in pošteno postrežbo

Lovro Pokorn, Celje

Gledališka ulica 3.

3-3

Sprejme

se takoj poštna upraviteljica.
«Kje?» pove upravništvo lista.

Službo prodajalke

išče deklet, koje do sedaj še ni bilo v nikaki službi, večje je slovenskega in nemškega jezika. Naslov: „Resnost“ post restant Poličane.

Uradni razpis

učiteljskih služeb.

V Ljutomerskem političnem okraju je stalno, oziroma provizorično namestiti po eno učiteljsko službo na sledečih v III. plačilne rede stoječe šole:

A. V ljutomerskem šolskem okraju:

1. v Cezanjevcih,
2. na Cvenu.

B. V gornje-radgonskem šolskem okraju:

3. Pri Sv. Jurju v Ščavnici (2 službi),
4. Pri Kapeli,
5. V Ščavniški dolini.

Obeh deželnih jezikov zmožni prosivci (prosivke) naj vložijo svoje prošnje, katere je opremiti z domovinskim listom, z izpričevalom zrelostnega izpita in učne usposobljenosti do

15. februarija 1900

pri dotičnem krajnem šolskem svetu.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru in v Gornji Radgoni dne 15. januarja 1900. 1-2

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc,
trgovec v Celji
v „Narodnem domu“
in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, in jih bom dobro plačal. — Nadalje kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, suhe in sveže hruške, želez itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjam, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Kupujem vsakovrstno sadje za „prešati“ kakor tudi namizno na cele vagone in tudi manj. Kdor ima kaj pošlji ceno in vzorec.

Z velespoštovanjem 10—

Anton P. Kolenc.
„Pri dobrem pastirju!“

Razglas.

Ker se kažejo dobri vspehi, ako se primerno krajevnim in vremenskim razmeram rabijo dobre zmesi travnih semenj, namerava deželni odbor, kakor lani, kmetom štajerskim ponuditi priliko, da s skupnim naročenjem dobijo za leto 1900 cenejša (kilo zmesi po 67—77 kr) in garantirana dobra travna in deteljna semena.

Zato se opozarjajo vsi p. n. posestniki, ki želijo skupno naročiti njim potrebna travna in deteljna semena, da to storé saj do 13. februarja t. l. pri dež. kult. inženirju g. Edvardu Simonyu v Gradcu (naslov: Landes-Cultur-Ingenieur Eduard Simony, Hans-Sachs-Gasse, Graz.), da se zaječeno naročena semena preden se razpošiljajo na posamezne naročnike, še skupaj preiskušajo, če so čista in se bodo kalila.

Na naročila po 13. februarju 1900 se ne bo oziralo, ker se bodo semena že v prvi polovici meseca sušca razpošiljala posameznikom.

Kdor želi po dež. odboru skupno naročiti travna in deteljna semena, pomni to-le:

1. Naznani pri naročitvi koliko meri travnik, koliko oral ali sežnjev, in pa, če hočeš travnik na novo narediti, ali starega obnoviti.

2. Naznani, boš li travnik spreminjal v drugo kulturo ali ga pustil takega, kar povej oziroma tudi o pašniku.

3. Popiši zemljo, je-li težka, srednjetežka, lahka ali močvirna, in naznani, želiš novi ali obnovljeni travnik napajati z vodo, oziroma, če že to delaš.

4. Naznani natančno zadnjo pošto, oziroma žel. postajo, kamor se naj naročena semena pošljejo.

Sklepno se pripomni, da se bodo vsa travna semena oddajala po isti ceni, po kateri jih dobi dež. odbor, ter se pošiljala pod poštanim povzetji.

Na prodaj

vinograda 4 orali, zraven hiša, klet s stiskalnico za grozdje in gozda 10 oralov. Skupaj cenjeno 2800 K. Kje, pove uprav. lista.

Gospodarstvo

z lepimi, zidanimi poslopji, gostilno, trgovino in 14 orali posestva obstoječega iz njiv, travnikov in gozda; poleg farne cerkve, pol ure hoda od Slov. Gradca je pod ugodnimi pogoji na prodaj. Več se izve pri g. Janezu Dobnik v Šmartnem pri Slov. Gradcu.

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na štajerskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za bolestanke in okrevanje kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 52

Dobra, varčna kuhinja.

Maggi-jevo juhino sladilo je edino, ki more v trenutku močno napraviti vsako juho in vsako slabotno pomako; — le nekaj kapljic zadostuje. Dobiva se v originalnih steklenicah od 50 vinarjev naprej v vsaki delikatesni, kolonijalni in špecarijski prodajalnici in drogerijah. Originalne steklenice se zopet po ceni napolni Maggi-jevim juhinim sladilom.